

La senyora consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural:

Gracias, presidente.

Gracias, señoría.

Pues sí, nuestra apuesta por la producción ecológica podríamos decir que es el 20% de nuestro proyecto de cambio. ¿Por qué un 20%? Porque el 20% es el objetivo que queremos conseguir de superficie certificado como ecológica en 2020. Esto es un promedio en comparación con otras comunidades autónomas, sabemos que hay algunos a los que les parece demasiado, otros a los que les parece demasiado poco. Nosotros pensamos que es un horizonte realista, razonado y sobre todo que es un proyecto cargado de futuro. Por eso lo presentamos, por eso estamos trabajando en ello.

Efectivamente, se presentó el 26 de enero públicamente. Insisto que fue el primer plan de producción ecológica, el primero, cuando en otras comunidades autónomas van por el quinto, por el tercero, por el cuarto. Y esto demuestra que ha sido un tipo de producción y un tipo de apuesta por la modernización de un sector que había estado desatendido durante demasiados años, sobre todo teniendo en cuenta que es una realidad, que hay una demanda de mercado, que es un potencial de atractivo para muchos jóvenes que se incorporen a la agricultura y que también es una forma, al final, de producir, que aumenta la conciencia sobre cómo se produce, cómo se utilizan los recursos naturales necesarios para la producción agraria y sobre todo, también, porque aumenta la conciencia de cómo consumimos y qué consumimos.

Entonces, en ese sentido, es donde se encuadran los objetivos de este plan, que es apoyar la producción agraria ecológica, por supuesto, pero también la producción local, conectarla con iniciativas dirigidas al consumo consciente y responsable, como apuntaba hace un momento, y sobre todo impulsar una producción y transformación de alimentos de calidad diversificados, respetuoso con el medio ambiente y con la conservación de los recursos naturales.

En ese sentido, precisamente, es donde se enmarca que el apoyo a la producción ecológica no es contradictorio con toda la agricultura convencional, al contrario, es complementaria, es necesaria. Y lo que hace y lo que puede hacer, y creemos que es así, es reforzar la buena imagen del sector agroalimentario valenciano, produciendo otra forma de producir y una diversificación de toda la gama de productos y producciones que somos capaces de ofrecer a los mercados.

¿Qué tiene, además, de interesante la producción ecológica y qué es lo que queremos potenciar? Para empezar, que es una oportunidad para muchas zonas de interior de la Comunitat Valenciana, porque hay muchas producciones extensivas que se pueden adaptar muy fácilmente a la forma de producción ecológica. Y estamos hablando de almendro, de olivar, de vino, de miel, de aromáticas, de quesos artesanales y un largo etcétera.

También porque queremos que sea un plan inclusivo e integrador, sobre todo que fomente la incorporación de jóvenes, también de mujeres emprendedoras, también colectivos migrantes trabajadores en el sector y, por supuesto, colectivos en riesgo de exclusión social.

Los objetivos cuantitativos fundamentalmente son: en cuanto a superficie pretendemos doblar la superficie certificada como ecológica, hasta alcanzar unas ciento cuarenta mil hectáreas, lo que supone ese 20% de superficie y duplicar, también, la facturación actual para llegar de entre cuatrocientos y quinientos millones de euros anuales de facturación.

Pero si tan importante es el contenido es como... el proceso participativo en el que se está elaborando este plan. Lo que presentamos son los objetivos. Y se está realizando a través de reuniones tanto en grupos temáticos, analizando los cinco ejes del plan, como en reuniones comarcales. Se han realizado ocho reuniones en grupos temáticos, once en distintas comarcas de todo el territorio valenciano, para explicar el plan y recibir aportaciones.

La dotación económica, de momento, no está definida, porque precisamente en esos grupos de trabajo lo que se está haciendo es definir, concretar y priorizar las líneas que formarán parte del plan definitivo, que se presentará en el verano de 2016, y con eso ajustarlo en los presupuestos que presentaremos en 2017.

El plan consta de cinco líneas fundamentales de trabajo:

La primera, fomento del consumo consciente, responsable y ecológico, en el que se incluye también el fomento del consumo en comedores colectivos, principalmente de la administración autonómica.

La segunda línea, el fomento de la producción en sí ecológica. Facilitar a los productores.

En tercera, el fomento de la producción, elaboración y transformación de alimentos, es decir, todos los productos transformados.

La cuarta línea, promover el conocimiento y la innovación en el sector ecológico.

Y la quinta, la mejora del procedimiento de certificación y la inclusión de la producción ecológica dentro de las políticas transversales del gobierno valenciano.

Como decía, esto es una apuesta, es ambiciosa y, sobre todo, lo que pretendemos es ganar o recuperar el tiempo perdido.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, honorable consellera, per la resposta tan detallada. La convidem perquè continue, que després té una altra pregunta de control.

I ara, passem a la pregunta 370, que formula el diputat Francisco García a l'honorable conseller de transparència i responsabilitat social.

Té vosté la paraula.

El senyor García Latorre:

Gràcies, senyor president.

Bé, la Llei 19/2013, de l'estat, i la Llei 2/2015, de 2 d'abril, de la Generalitat valenciana, de transparència, bon govern i participació ciutadana de la Comunitat Valenciana, estableixen tota una sèrie d'obligació de transparència als ajuntaments, tant per a l'establiment o per al compliment de la llei com per a la implantació de la transparència en estos, per als quals són necessaris tota una sèrie de mitjans tècnics i humans que suposen tot un repte per a les administracions públiques, en este cas per als ajuntaments valencians.

D'acord a esta Llei 2/2015, els ajuntaments garantiran la publicació de la informació detallada, per mitjà de les seues pàgines web, sense perjudici de les mesures de col·laboració interadministratives que puguen acordar-se, o bé siga en la diputació o la federació valenciana.

Així, els ajuntaments hauran de designar l'òrgan competent en matèria de publicitat activa, és a dir, aquell que haurà de donar resposta a les sol·licituds d'accés a la informació i, en cas d'incompliment, també establir les corresponents sancions.

A més a més, els consistoris hauran d'exposar públicament, a través de la web, tota aquella informació de caràcter estadístic o producte de la investigació científica i tècnica que pugua ser aprofitada pels ciutadans i les ciutadanes en formats accessibles i, sobretot, com marca la llei, reutilitzables. Estem parlant d'informació econòmica, pressupostària, habitatge, urbanisme, transport, cultura, oci, etcètera, tot el que se desenvolupa a nivell municipal. Aquesta informació podrà penjar-se en la web mateixa de l'ajuntament o, a més a més, se podrà crear una altra web que siga paral·lela i que tinga el mateix ús.

I també podran adherir-se, de forma voluntària, al codi de bon govern, mitjançant un acord del ple, d'acord amb el que estableix la norma reglamentària.

Si bé en l'administració de La Generalitat s'estan implementant els mitjans per poder facilitar la informació de manera activa i accessible –hem vist ja la posada en funcionament de la pàgina de la GVA Oberta, en què tots tenim accés i podem consultar ja, d'una manera molt més dinàmica i accessible, tota la informació de La Generalitat–, es tracta també d'un procés costós per als ajuntaments, sobretot per als ajuntaments més menuts enfront dels més grans, que sempre tenen més recursos i més possibilitats.

A tall d'exemple, segons el darrer índex de transparència en els ajuntaments en 2014, que elabora l'ONG de referència en aquesta matèria, que és Transparència Internacional, els municipis xicotets obtenen una puntuació mitjana de 83 enfront de 100 punts, enfront dels 90 punts del municipi més grans; n'hi ha una diferència de set punts.

Segons un estudi, també realitzat en 2014 pel departament d'economia de la Universitat Rei Juan Carlos, que analitza l'aplicació de la llei de transparència en 144 municipis espanyols de més de cinquanta mil habitants i de la totalitat dels municipis canaris, s'estima que existix un dèficit d'aplicació de la Llei 19/2013 en l'actualització i millora dels mecanismes d'informació ciutadana per part de les corporacions locals.

Segons el citat estudi, malgrat que la grandària del municipi no pareix ser un aspecte clau per als resultats de transparència, sí que s'observa que n'hi ha una major incidència en els municipis grans que en els menuts.

Una de les responsabilitats en este cas del Consell, a través de la seua conselleria, doncs, ha de ser ajudar els ajuntaments, en coordinació amb les diputacions provincials, perquè, com a mínim, estiguen en condicions de poder complir les obligacions establides per la normativa de transparència, ja que, sense aquest suport, serà molt difícil que els ajuntaments, especialment els més menuts, puguen fer front al repte que suposa la implantació de la transparència en les seues actuacions diàries.

Per això, li preguntem: ¿quines actuacions té previstes la conselleria per a la implantació de la transparència en tots els ajuntaments valencians?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Paco García.

L'honorable conseller de transparència (*inintel·ligible*) ...

El senyor conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació:

Moltes gràcies, senyoria, per aquesta pregunta, que crec que és molt important.

La veritat és que, davant d'aquesta qüestió, ens trobem en una realitat que té tres parts i que tractem de conjugar d'alguna manera.

Certament, la llei de transparència, que ara ha fet un any de la seua aprovació per aquesta cambra, i la llei estatal, que és anterior, però que encara no s'ha desenvolupat per un reglament, fixen algunes, diguem, obligacions polítiques i jurídiques genèriques a la nostra conselleria per a desenvolupar un impuls d'aquesta qüestió.

Però, d'altra banda, som conscients que hem de ser absolutament escrupolosos en l'autonomia municipal, que és un principi constitucional. Per tant, en alguns temes no podríem imposar, imposar, diguem, un model concret de com fer complir la llei.

D'altra banda, n'hi ha un tercer element, que cada dia serà més important –encara que a hores d'ara no ho és–, que és les sol·licituds dels ciutadans, d'associacions, que demanaran publicitat als ajuntaments.

Per això, el que hem encetat és tota una sèrie de línies d'actuació basades en el desenvolupament tecnològic, la capacitat, la formació, etcètera. I els més interessants els detallaré a continuació.

En primer lloc, l'elaboració del document anomenat «Guia per a la implantació de la transparència en les entitats locals de la Comunitat Valenciana», per a deixar clar a cada

ajuntament les responsabilitats i obligacions legals, segons la nostra llei de transparència i la de l'estat. Aquesta guia es va remetre a totes les entitats locals abans que entrara en vigor la llei valenciana. A més, aquesta llei es troba publicada en la web de la nostra conselleria i, per tant, a l'abast de qualsevol ciutadà i institució.

En segon lloc, s'ha signat un conveni amb la Diputació Provincial de Castelló. Està molt avançada també la signatura d'un conveni semblant, encara que cadascú tindrà les seues peculiaritats, per a la formació, difusió de valors i principis associats a la transparència i rendició de comptes que inclouen diverses activitats d'ajuda al desenvolupament tecnològic i a la formació, tant dels polítics locals com dels funcionaris. Dissortadament, sembla que el president de la diputació d'Alacant no ha trobat un forat en la seua agenda per a mantindre una reunió, malgrat que se li ha sol·licitat en quatre ocasions.

En tercer lloc, s'ha creat la Xarxa 50.000, integrada per la Direcció General de Transparència i Participació, la Federació Valenciana de Municipis i Províncies i els quinze ajuntaments més habitats de la comunitat, per a intercanviar bones pràctiques, exemples d'accions que se van desenvolupant en èxit. Creiem que astò es una cosa molt escrupolosa en l'autonomia. El que tractem de fer és que, efectivament, estos ajuntament treballen en xarxa, imitant-se, discutint els problemes que apareguen i millorant.

Estan realitzant-se reunions periòdiques, almenys trimestralment. S'han fet ja en diferents ciutats valencianes, cada vegada es fa en una ciutat de la nostra comunitat.

En quart lloc, està en tramitació la primera convocatòria de subvencions de la conselleria, destinada a entitats locals, ajuntaments, mancomunitats, altres fórmules associatives, per al foment de la participació ciutadana, la transparència i l'accés a la informació pública.

La quantitat total que se distribuirà, segons acabe este procés, que pensem que serà a la tardor, serà per un import màxim de 104.430 euros.

En aquest moment, les bases reguladores es troben en fase molt avançada de tramitació, publicades a la GVA Oberta en l'apartat de normativa en tràmit d'elaboració.

En cinquè lloc...

El senyor president:

Conseller...

El senyor conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació:

...-han passat huit segons...-, en segon lloc, està previst, s'estan desenvolupant també unes ajudes a totes les universitats públiques per a programes de formació permanent.

I, en sisè lloc, estan en este moment en fase d'estudi dos models d'ordenances o ordenances marc, tant en participació com estrictament en transparència.

Estem segurs que d'ací a un any podrem parlar d'un esquema molt més avançat i podrem ajudar a anar més enllà de les institucions, cap a una autèntica cultura de la transparència.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, honorable conseller.

Li agraiem molt la seua presència. És la pregunta que tenia.

I ara passem a la primera pregunta a l'honorable consellera de justícia i administració pública, que formula l'il·lustre diputat Antonio Subiela.

Quan vosté vullga.

El senyor Subiela Chico:

Gracias, presidente.

Buenas tardes, *consellera*.

Mire, desde 2009 a 2015, se han incrementado los casos en las salas encargadas de juzgar violencia sobre la mujer en la Comunidad Valenciana un 19%; 4.351 casos en 2015. Somos, en 2015 también, la cuarta comunidad con mayor tasa de víctimas de violencia de género.

Y, con este panorama, en 2013, en los juzgados de violencia sobre la mujer, de Elche, pasa algo inexplicable, y es que se amortice una plaza de gestor. Desde ese momento, en Elche y en Alicante están trabajando con dos gestores y cuatro tramitadores.

Desde entonces, se ha reclamado varias veces –en tres ocasiones seguro– un tramitador por lo menos interino, y siempre se les ha contestado que ya se tenían los cuatro que establece la plantilla orgánica del ministerio.

Mire, aunque las comparaciones entre comunidades autónomas son odiosas –y por lo menos para mí siempre son odiosas, pero, bueno, este Consell muchas veces sí que tira mano de ellas–, pues, vamos a utilizar una. Y es que, miren, en Murcia, que forma parte del llamado «territorio ministerio», todos los juzgados de violencia sobre la mujer tienen tres gestores y cuatro tramitadores. *(Veus)*

Por eso, le preguntamos: ¿va la *conselleria* a remediar la infradotación de personal que padecen los juzgados de violencia sobre la mujer de la Generalitat valenciana en relación con los mismos juzgados de territorio ministerio?

Gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Subiela.

Honorable consellera, té vosté la paraula.